

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3XOboE/4/2022
Identifikačné číslo spisu: 2206205469
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2206205469.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: E. C., nar. XX. I. XXXX, bytom V., o vymoženie 585,54 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 6Er/485/2006, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 5. februára 2014, č. k. 24CoE/59/2013-60, vo výroku o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 5. februára 2014, č. k. 24CoE/59/2013-60, vo výroku o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, z a s t a v u j e .
- II. Povinná n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací prvým výrokom uznesenia zo dňa 5. februára 2014, č. k. 24CoE/59/2013-60, zamietol návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“).
2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu v označenom výroku podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnený zároveň namietol, že odvolací súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.
3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrhy na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať [§ 161 zákona č. 160/2015

Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už sporovou stranou vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. marca 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. marca 2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

5. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil.

6. Námietku oprávneného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Trnave ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť jeho rozhodnutie (vrátane výroku o zamietnutí návrhov na prerušenie konania) odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Odvolací súd v poučení svojho rozhodnutia sporové strany vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávneného proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu ako súd odvolací a v rámci tohto odvolacieho konania rozhodol aj o návrhoch oprávneného na prerušenie konania. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a povinnej teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému, povinnej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.